निवेख दिच्ची भाग दीचाविधिमयाकरीत्। यावहीचाविधि तस्य विधियकुर्मुनीखराः। तावदभ्याययौ तत्र खरा यञ्चस्ते रूप ॥ नतस्ता दीचितां दृष्टा गायचीं ब्रह्मणा सञ्च। सैंपत्नीषांपरा क्रोधात् खधा वचनमब्रवीत्॥ स्रोवाच।

श्रपूज्यः प्रत्न पूज्यन्ते पूज्यः नाञ्च व्यतिक्रमः । श्रीण तत्र भविष्यन्ति दुर्भिष्यं मरणं भयम् ॥ मदःसने कनिष्ठेयं भविद्यः सिवविधिता । तस्मात् सर्व्यं जड़ोभूता नदीरूपा हि निसितम् ॥ इयञ्च दिव्यो भागे श्लुपविष्टा मदासने । तस्माक्षोके सदादृष्या तनुरूपास्तु निक्या ॥

नारद खवा व । भतस्तत् शापमाक्षण्यं गायत्री कम्पिताधरा । समुखायाश्रपद्देवैर्वार्थ्यमाणापि तां खराम् ॥ गायत्रुवाच ।

तव भर्ता यथा ब्रह्मा ममाप्येष तथा खलु। हथा यपि यथानां भव त्वमपि निकाग॥" इति पाद्मोत्तरखण्डे कार्त्तिकमाहाले १५६ अध्यायः॥

स्तरांग्रः, पुं, (स्वरस्य भंगः।) सगीते स्वरस्यार्धे पादं वा। इति केचित्॥

खराट्, [ज्] पुं, (खेन राजते इति। राज + "सत्स्व हिषेति।" ३।२।६१। इति किए।) वेदस्य छन्दोविषेषः। यस्य प्रत्येक हिपाटे प्रष्टाचरः एकपाटे दशाचरः। इति केचित्॥ (खतो भासमाने, चि। यथा, महाभारते। १२।४३।१११।

"सम्बाट् विराट् खराट् चैव सुरराजो

अद्धा। इति विष्णुपुराणटीकायां श्रीधरस्वामी। १ । १२ । ४८ ॥

खरापना, स्त्रो, (ख. सर्गस्य पापना) सर्मङ्गा। इति हेमचन्द्रः॥

खरातुः, पुं, वचा। इति यब्दचन्द्रिका ॥ खरितः, पुं, (खर+जातार्थे इतच्।) खर-विशेषः। यथा,—

"उदात्तवानुदात्तव स्वरितोऽमी व्रयः स्वराः॥" इति जटाधरः॥

खरः संजातोऽचेति इतोऽख जाते इति इतः। यदादः। उच्चे द्वारणादुदातः नीचेरनुदात्तः समाचारः खरितः इति। कान्दसत्वात् प्रचित-स्यरो नोक्षः। तदुक्तम्।

"उदात्तयानुदात्तय स्वरितय व्रयः स्वराः। चतुर्थः प्रचितो नोक्षो यतोऽसी झान्दसः

> स्मृतः ॥" इति भरतः ॥

स्बरयुक्ते, वि ॥ स्वरः, [स्] धं, वळाम् । इत्यमस्टीकायां नीस-कग्दः ॥

खकं, पुं क्षेत्रकेन्ते पार्षिमोऽनेनेति। स्व ग्रव्होप-तापयाः + "गृष्ट्रसिद्वियाति।" उत्ता० १। ११। इति छ:। स च नित्।) वज्रम्। इत्य-सर:। १।१। ५०॥ यूपखण्डम्। (यथा, ऋग्वेदे।७।३५।७।

"शंनः खरुणां सितयो भवन्तु॥") यज्ञः। यरः। इति सेदिनी॥ सूर्यवस्त्रिः। व्यक्तिभेदः। इति केचित्।। खरुचिः, वि. (खस्य कचिर्यस्य।) खतन्वः। इति हेसचन्दः॥ (खस्य कचिः।) खेन्कायां

स्तापः, । ॥, (स्वस्य कापयस्य ।) स्वतन्तः। इति हेमचन्द्रः॥ (स्वस्य क्षिः।) स्वेच्छ्।यां, स्त्रो। यथा,—

"स्वरच्या कियमाणे तुयत्रावध्यं किया कवित्। चोदाते नियम: सोऽत्र ऋतावभिगमो यद्या॥" इति प्रायश्चित्ततत्त्वम्॥

खरूपं, क्षी, (खस्य रूपं यद्यात् ।) खभावः । इत्यमरः । १ । ७ । ३८ ॥ निजरूपद्य ॥ (यद्या, महाभारते । ३ । ६६ । १३ ।

"स दृष्टा विस्तितस्त्रस्थावासानं विक्ततं नतः। स्वरूपधारिणं नागं दृद्धं स महीपतिः॥") स्वरूपः, वि, (स्वेनैव रूपं यस्य।) पण्डितः। मनोज्ञः। तयोः पर्यायः। प्राप्तरूपः २ घमि-रूपः २। इत्यमरः। ३।। १३१॥

खरेणः, स्त्रीं, स्र्येपबीविशेषः। सातु संजा। इति विकाण्डशेषः॥

खरोदयः, पुं, (खराणासुदयो यत्र । खरचापक-यत्यविभेषः । यद्या,—

स्त उवाच। "हरे: युला हरो गौरीं देहस्यं ज्ञानमबवीत्। कुजो वक्की रवि: पृथ्वी सीरिराप: प्रकीर्त्तत: ॥ वायुसंखः खितो राहुदं चरम्यावभासकः। गुरु: गुक्रस्तथा सीस्ययन्द्रसेव चतुर्धक: ॥ वासनाचान्तु सध्यस्थान् कारवेदात्मनस्तथा। यदा चार इड़ायुलस्तदा वर्मा समाचरेत्॥ खानसेवां तथा ध्यानं बाणिच्यं राजदर्शनम्। घन्यानि ग्रभकर्माणि कारयेत प्रयक्षतः॥ दचनाड़ोप्रवाहे तु श्रनिभौमय सेंहिक:। इनसेव तथाय्येव पापानामुद्यो भवेत्॥ ग्रभाग्रभविवेको हि जायते तु खरोदयात । देहमध्ये स्थिता नाखी बहुरूपाः सुविस्तराः । नाभिरधस्ताद् यः कन्दी पङ्गरास्तव निगताः। हासप्ततिसहस्राणि नाभिमध्ये व्यवस्थिताः ॥ चक्रवच स्थितास्तास्तु सर्व्वाः प्राणहराः स्रृंताः। तासां मध्ये त्रयः श्रेष्ठा वासदत्त्विणमध्यमाः ॥ वासा सोमालिका प्रोत्ता दिख्णा रविस्विभा। सध्यमा च भवेदन्निः फलतां कालक्पियो। वामा श्वस्तरूपा च जगदाप्यायने स्थिता। दिचिषा रौद्रभागेन जगच्छोषयते सदा॥ दयोब्बी हे तु सत्युः स्थात् सर्व्यकार्थ्यविनाशिनी। निगमे च भवेदामा प्रवेशे दिचला स्मृता॥ कार्यत् क्रूरकमाणि प्राणे पिङ्गलमंस्थिते। दड़ाचार तथा सीम्यं चन्द्रस्यंगतस्तथा ॥ यात्रायां सब्बं कार्येषु विवायस्व में इड़ा 1 भोजने मेथ्ने युद्धे पिङ्गला सिद्धियायिका ॥ उचाटमारणाद्यंपु क्रमेस्वतेषु पिङ्गला।

मैथुने चैव संग्राम भोजने सिह्दिरायिका॥ योभनेषु च कार्येषु याक्रयां विषक्तरीणि। शान्तिम् ऋर्थमिदै। च दड़ा योच्या नराधियै: ॥ द्याभ्याचेव प्रवाहे च क्रूरसौम्यविवर्क्तने। विषुवं तन्तु जानीयात् संसारेन् विचचणः ॥ मीम्यादि ग्रमकार्योषु नाभादिजयजीविते। ममनागमने चेव वामा सर्व्वव पुरिता। युदादिभोजने घाते स्त्रीणाचैव तु सङ्गमे। प्रथस्ता दिच्या नाड़ी प्रवेशे श्रुट्कर्माण ॥ श्रभाश्रभानि कार्य्याणि साभासाभौ जयाजयो। जीवो जोवाय यत्पृच्छेत् न सिध्यति च मध्यमा॥ वामाचारेऽथवा दचे प्रत्यये यव नायकः। तनुखः एच्छते यस्त तव मिडिन संगयः। वैच्छन्दो वामदेवस्त यदा वहति चासनि। तव भागे स्थित: पृच्छेत् सिंद्रभेवति निष्फला॥ वामे वा दिचिणे वाचि यत मंत्रमते शिवा। घोरे घोराणि कार्याणि शौस्येये सध्यमानि च॥ प्रस्थिते भागतो इसे दाभ्यां वै सर्व्ववाहिनि। तदा स्त्युं विजानीयाद्योगी योगविधारदः ॥ यव यव स्थितः एच्छे हामदिचापसंसुखः। तन तन समं दिखाद्वातखोदयनं सदा॥ भयतो वामिका श्रेष्ठा पृष्ठतो दिचिणा ग्रभा। वामेन वासिका प्रोक्षा दिच में दिवा ग्रामा। जीवो जीवति जीवेन यच्छन्यं तत् खरो भवेत् ॥ यिकि चित् कार्यमृद्धिं जयादिश्रमलचणम्। तत् सर्वे पूर्वेनाद्यान्त जायते निर्व्विकस्पतः ॥ षम्यनाद्यादिपर्यन्तपत्रवयसुदाद्वतम् । यावत् प्रष्ठोन्तु एच्छायां पूर्णायां प्रथमो जर्यत्। रिकायान्तु दितीयान्तु कथयेत्तदशक्तिः। वामाचारसमा वायुर्जायते कमीसिष्टिदः ॥ प्रवृत्ते दिच्चि मार्गे विषमे विषमाच्चरम्। चन्यव वामवाहे तुनाम वै विषमाचरम् ॥ तदासी जयमाप्रोति योधः संवाममध्यतः। दचवातप्रवाहे तु यदि नाम समाचरम्॥ जायते नाच सन्देशो नाड़ोमध्ये तु सच्चेत्। पिक्रलान्तर्गते प्रापे शमनीयाद्ववञ्चयेत्॥ यावताचादयं चारसां दिशं यावदापयेत्। न दातुं जायते सोऽपि नाच कार्या विचा-

पय संग्राममध्ये तु यत्र नाड़ी सदा वहेत्। सा दिया जयमाप्नीति शून्ये भक्क विनिर्धियत्॥ जातनारे जयं विद्यान्मृतकं स्तमादियेत्। जयं पराजयं चैव यो जानाति स पिष्कतः॥ वामे वा दिन्निये वापि यत्न सचरते थिवम्। कत्वा तत्पदमाप्नीति याना सन्तियोभना॥ यशिस्त्येप्रवाहे तु सति युवं समाचरेत्। तत्वस्यः पृच्कते यस्तु स साधु ज्यस्ते धुवम्॥ यां दिशं वहते वायुक्तां दिशं यावदाजयेत्। जयतं नात सन्देह इन्हो यद्ययतः स्थितः॥ मेषाचा दय या नाचो दिन्तिया वामसंस्थिता। चरस्थिरिदमार्गं तास्ताह्ये ताहयः क्रमात्॥ विगमं विगमं याति संगहे संग्रहं विदुः।